

Вісник Академія!

Читайте в номері:

* Почесний Президент -
посада чи місія?

* ЕВВ: курс на нову економіку

* Що даруємо на
День Святого Валентина?

...і багато іншого...

FOR people

Серце починає битися все частіше
і частіше, бо настає День святого Валентина!
А це означає, що буде море позитивних
емоцій, снігопад привітань і романтичних
Валентинок!

Я люблю тебе не за те, хто ти,
а за те, хто я, коли поруч з тобою

багато речей, такі як любов,
сон і безпосередня поведінка – найгірше виходять
тоді, коли ми більш за все стараємось

Любов-це коли мама готує для тата каву,
а потім, перед тим, як дати йому, надливає трішки,
щоб переконатися, що зі смаком все гаразд.

Що таке любов?
Любов, дівчино, це не тоді, коли тобі дарують квіти,
а ти вдихаєш їх аромат. Любов це тоді,
коли тобі розказують про протокол РРР і особливостях
його реалізації на Linux, а ти сидиш і уважно слухаєш!

Любов – це коли ти кажеш хлопцю,
що тобі подобається його сорочка,
і тоді він носить її кожного дня

часолоджуйтесь життям,
вірте в чудеса і вони
обов'язково здійсняться,
кохайте і будьте коханими!

Я здолаю все на світі,
я пройду сім кіл возню,
Задля тебе намаглюсь
Здійснити мрії про весну!

У День святого Валентина
я не можу дати думкам ладу:
«Чи буде щаслива дівчина,
Якщо їй дати шоколаду?»
Тіла прикидаються а не стану,
Собі: самому наказу
Фрайній дівчині зізнатись:
«Я люблю тебе, люблю!»

Я вірю в малю хвилину,
що пройде з тобою,
і в те, що добрий, чарівний,
безмежний світ любові!

Я бережу тепло
очей твоїх, їх блиск,
і дотик двох долонь,
коли «зашкалив» тиск.
Люблю той час коли ми разом,
Люблю, коли зникає світ відрозу,
Люблю торкатися тебе.
Люблю за те, що ти у мене є!

Попсовий мотив у музиці серця
Виню не введу, неначе стронцій
Розбитий на прили, секунду і терції
Поламана цацька у твоїй долоні
Вдихаю дим гіркий і сивий
Любові решетки хлюпають в стакані
і з музики попсових цих мотивів
Не введу. Іван Сусанін

Автор:
Іван Триванін

Автор віршів –
Корнієнко Анастасія (ВА)

Студентський журнал
«Vivat Академія!»
 Видано проектно-групою
 студентів НаУКМА
 № 2(3) лютий 2008 року
 Наклад 1200 примірників

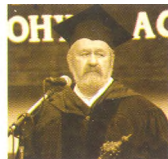
Редактор: Ольга Мозкова
Журналісти: Катя, Ренат
 Зіганшин, Наталя Власенко,
 Junior Kid, Настя Новікова,
 Іван Матейко, Анастасія
 Корнієнко, Оля Макар,
 Diabloti, Тарас Баштанник,
 Ольга Хомета, Богдана
 Донець, заКуЛіска,
 Катя Дідковська,
 Христина Шніцар
Редактори: Наталя
 Власенко, Тетяна Таланова,
 Людмила Підкуймуха,
 Юлія Войтенко, ГІТара
Фінансовий відділ:
 Надія Івнова, Анна Белкіна,
 Аліса Кірілюк
PR-відділ:
 Даринка Слизьконіс,
 Горошук Надійка
Фотограф:
 Оленка Сергієнко
Ілюстрації: Катя
Концепція дизайну:
 Жукова Вікторія
Внутрішні комунікації:
 Ольга Николишин
Розповсюдження: Сергій
 Звиглянич, Іван Матейко,
 Їжачок, Надійка Горошук
Контакти:
 vacademy@ukr.net,
 8 050 133 11 58,
 8 067 387 19 86

Потік живої інформації
«ВА» №2 (3):

...бум ініціатив: хто і що
 створив, кого організував
 і чим хорошим для студентів
 це загрожує – **Таке життя**стор 4-5

...два Президенти
 однієї Академії: кому й
 яка випала роль – **Хід
 думок**
 стор 6-7

...EWB: нова економіка та вже
 інші люди – **Ре:спект**
 стор 8

...польове дослідження факультетських вражень,
 стереотипів та плітокстор 10–13

...можливості відвідати іншу
 країну та не знехтувати
 принадами своєї
 стор 17 та стор 24

...реалії життя після конвокації –
 історії випускників – **Успіх поряд** ..
 стор 18-19

А ще **Порадник**, що подарувати
 14-го лютого та результати
 Соц.опитування: що сказати,
 якщо не до подарунку було:)

**Не шукай своє місце під сонцем –
 обирай його!!!**

Редакція може не поділяти думку автора, проте,
 не позбавлятиме його права бути почутим.

ЛОММ!

Не хвилюйтеся, ми нічого не будемо ламати...:) ЛОММ – це Ліга Об'єднань Молоді Могилянки. Результатом півгодинної зустрічі на перших зборах став діалог щодо юридичного оформлення та любівання інтересів молоді Академії на київському та всеукраїнському рівнях.

На думку ініціаторів Ліги, студентське самоврядування в НаУКМА потребує змін та реформ, зокрема у забезпеченні прав організацій під час реалізації ініціатив. Існує необхідність об'єднання заради досягнення спільної мети – поліпшення студентського самоврядування та розвитку особистості кожного студента. ЛОММ послужить цій меті.

Зареєструвавши молодіжні об'єднання Академії юридично, ми зробимо організації більш незалежними, поставимо їх на самостійні рейки. Це стане прогресивною реформою студентського самоврядування в НаУКМА.

Дмитро Прокопчук
Голова Ініціативної Групи,
в. о. координатора ЛОММУ

Сферимось у музичний простір!

На веселі посидівки, все-народні збори в гуртожитку та шалені дискотеки могилянці завжди знаходили час, гроші та фізичні сили. Але зазвичай це були нерегулярні сплески енергії на святкуваннях днів факультетів і сезонних корабликах. Тепер можемо говорити про професійність та організованість цього виду студентського спілкування.

Ініціативна група, на чолі з Євгеном Ульяновським, створила «Сферу вільного звуку» – компанію хлопців і дівчат, які добре розуміються на музиці, мають професійну апаратуру і вміють класно грати. Проводити вечірки, суто могилянські та спільно з іншими ВНЗ Києва, запрошувати талановитих діджеїв, грати просто задля покращення настрою – всім цим та ще кількома цікавинками вони займатимуться.

Яскравий старт вже обрано (11 лютого, приватна вечірка двох академій: НаУКМА vs ДАСОА) темп задано, тож життя стає цікавішим!)

Якщо маєш бажання взяти участь чи знаєш, що саме потрібне молодим організаціям народних мас – приєднуйся! «Сфера вільного звуку» – цікавий шлях до здійснення мрій!!!

Концентрувати своє спілкування тільки в університеті відтепер вже не модно! Інтернет-послуги дешевшають, а можливості розширюються, отож куди престижніше мати віртуальну «прописку». Одним з найпопулярніших місць дислокації стають соціальні мережі.

Збиратись в одній системі, забувши про погодні негаразди, незважаючи на розміри квартири та присутність батьків – далеко не найгірший спосіб спілкування...

Відтепер подібна функція Інтернет-ленду носить і суто могилянський характер! Мережа з багатообіцяючою назвою «Pathos» відкрита для створення нових ком'юніті та особистих сторінок. Зроблена за технологією Веб 2.0, система дає багато можливостей для знайомства та спілкування із ТОБІ цікавими ТОБІ людьми.

«Спілкуватись в он-лайн, цілуватись – в офф-лайн!» – на таку пропозицію важко не пристати.

Крім вже наявної соціальної мережі, автори проекту обіцяють потішити нас новими віртуальними та реальними ініціативами. Тож чекаємо на продовження, а тим часом реєструємося та індивідуалізуємося (через прізвище, ім'я та фотографію) на

www.thepathos.org.

Pathos closed β

СМІТ-повернення

риства знову повертається до активної діяльності. Незабаром першому плацу, та й дискотеку до Дня Св.Валентина та Дня ФГН гратимуть саме вони. Крім того, СМІТ-івці обіцяють цікаві культурно-мистецькі проекти: виставки, акції та презентації. Про саму ж команду, історію їх створення та реалії сьогодення можна буде дізнатись вже у наступному числі ВА.

Команда Студентського мистецько-інформаційного товариства почуємо їх радіо-ефіри на гратимуть саме вони. Крім того, акції та презентації. Про саму ж команду, історію їх створення та реалії сьогодення можна буде дізнатись вже у наступному числі ВА.

Інформація ВА

Студентські організації: революція якості!

Відомо, що Могилянська славитися в першу чергу своїми студентами. А студенти славляться своїми ініціативами, проектами, об'єднаннями. А останні славляться своєю діяльністю. А вона так часто буває недовою...

Не всі організації живуть більше, ніж півроку. Не всі можуть пережити кінець запалу у свого першого лідера і забезпечити спадковість традиції. Та й врешті-решт «не всі йогурти однаково корисні».

Зважаючи на все це, ми, група студентів Могилянки, вирішили створити нову ініціативу – Консалтингово-Креативну Агенцію «Великий Плюс!». Поступовий розвиток гарний, але

Академія вже потребує Революції. І на цей раз – революції якості.

Ми не можемо існувати окремо від інших, бо мета – допомагати іншим організаціям, об'єднанням, проектам й ініціативним людям. Ми не створюємо, не керуємо, не вирішуємо. Всього лише надаємо рекомендації, прогнози і здійснюємо аудит: як щодо систематизації діяльності загалом, так і щодо конкретних напрямків, за які вже відповідають

конкретні люди – стратегічна і методологічна підтримка (автор статті), піар й інформаційні концепції, юридична підтримка, соціальна аналітика з соціологією.

Якщо Ви хочете приєднатися до нас, або стати нашим клієнтом – ми чекаємо Вас завжди.

P. S. Вже часто нам задавали питання: «а чи безкоштовно?» Ще раз кажу – ні. Гарне ставлення і чашку чаю від Вас чекаємо! ;)

Сергій Баркар,
Ас. член СК відп. за співпрацю з студорганізаціями,
Старший партнер ККА «Великий Плюс!»

Без тебе не обійдеться

Новий рік – це завше свіжі бажання та плани. А тому весь запас ентузіазму та фонтани ідей, які з'являються у ваших головах, друзі, час негайно скеровувати в необхідне русло. Про яскраві заходи – далі...

ЩО: Фотоконкурс EPSON «Моя улюблена фотографія 2008».

КОЛИ: 15 грудня 2007 року – 1 березня 2008 року.

ЩО РОБИТИ: принести в офіс або надіслати поштою фото (формат А4) гарної якості. На звороті має бути назва роботи, ПІБ, дата народження та підпис.

Тематика: Портрет, Пейзаж, Натюрморт, Діти, Місто, Репортаж про подорож, Тварини, Макро, Сюжет, Спорт і Екстрім, ФотоАрт, Чорно-біла фотографія.

ІНФО:
www.photo.epson.ru,
а також Windy17@ukr.net
(Дідьковська Катя)

ЩО: Харківська муніципальна художня галерея розпочинає конкурс 4-го фестивалю молодіжних проєктів «NON STOP MEDIA».

КОЛИ: грудень 2007 – травень 2008 року. Кінцевий термін подання матеріалів – 1 березня 2008 року.

ЩО РОБИТИ: проєкти можуть бути виконаними у будь-якій техніці й на будь-яку тему (загальна площа не повинна перевищувати 40 кв.м.)

ІНФО:
www.mgallery.kharkov.ua.

Джерела:
www.civicua.com.ua,
www.yourtime.ua

ВА: заКуЛіска

Певно, приказка про рибу, яка псується з голови, з'явилась у фольклорі не з дива дивного.

Стояти на чолі давнього і славного навчального (й не тільки) закладу, примножуючи вже здобуте – завдання не з простих.

Про місце та роль Президента – менеджера, про потреби та проблеми Академії спілкувалися з людиною, якій випало розпочати нову віху в історії НУ «Киево-Могилянська академія» – Сергієм Мироновичем Квітом.

ВА: В одному зі своїх інтерв'ю Ви сказали, що Брюховецький залишив після себе «великі черевики», взагалі прізвище В'ячеслава Степановича – це певний бренд. Тож як Вам працюється після такого попередника? Як сприймає молодого Президента могилянський колектив?

Квіт С.М.: Так, звичайно, ім'я Брюховецького – це своєрідний бренд, який продовжує працювати на Києво-Могилянську академію, і так має бути. А щодо «великих черевиків» – то це дійсно так, існує певний фактор страху, але потрібно наполегливо працювати. А працюється мені добре, почуваю себе комфортно в стосунках зі студентами, викладачами, працівниками Могилянки. Є потреба – зустрічаємося,

обговорюємо проблеми, організовуємо круглі столи зі студентськими організаціями.

ВА: Одна з проблем в Академії, яка турбує майже кожного студента, – це гуртожитки. Як стоїть справа наразі?

– Проблема з гуртожитками вже не така нагальна: вперше цього року ми поселили всіх аспірантів, здобули 11 млн. грн. на реконструкцію будівель, є надія, що держава нас підтримає й допоможе побудувати нові. Також нам вдалося приватизувати землю на Троєщині біля нашого гуртожитку, і там місця досить, щоб звести новий, також плануємо добудувати ще один у Ворзелі (там є недобудований будинок).

ВА: Свого часу Ви очолювали Могилянську школу журналістики, тож таке питання: певно, Києво-Могилянська академія найбагатша на студентські ЗМІ з-поміж усіх українських університетів. Як Ви оцінюєте сьогоденні студентські видання?

– Так, могилянська преса – це феномен. Якось Вахтанг Кіплані сказав, що серед його колекції самвидавів є близько 40 різних могилянських видань. Студентська преса завжди була різною, але раніше, мені здається, статті були більш аналітичними, а зараз вони просто інформативні чи розважальні. Колись публікації були якимись злими, ніби їх писали зловісні тролі: А студентські ЗМІ

– це певний засіб впливу на адміністрацію, були часи, коли статті з Бонету обговорювалися на наших засіданнях.

ВА: Одним із способів вираження студентської думки та впливу на викладацький склад є анкетування студентів після прослуханого курсу. Як Ви вважаєте, наскільки така анкета (відсоткова оцінка викладача) і процедура опитування (коли

самі викладачі проводять анкетування) може показати об'єктивну оцінку?

– Чому анкети такі, а не інакші, все ж варто запитати в соціологів, саме вони їх розробляють з урахуванням різних факторів. Адже ці анкети були різні: від розлогих з багатьма питаннями аж до таких, які вони є зараз. А те, що анкетування проводять викладачі – це вже порушення процедури, це мусять робити проводити методисти кафедр

ВА: Наталя Власенко

Повний текст інтерв'ю шукайте найближчим часом на інтернет-сторінці журналу:

Почесний Президент – посада чи місія?

Так вже в нашому світі склалось, що визначні постаті ніколи не набувають приставки «екс». Вони змінюють посаду або ж зникають з поля зору, але ніколи не втрачають свою роль і статус. В'ячеслав Степанович Брюховецький вже півроку, як Почесний Президент НаУКМА. Це просто зміна посади чи служіння іншій місії – дізнаємось з першоджерел.

ме так: років 25 пройде після революції 1991 року, поступово визріє покоління реально незалежної держави. От візьміть у мене тоді інтерв'ю, подивимось, як прогноз справдився.

ВА: Ті, кому випаде стати цією критичною масою, зараз тренуються на рівні студентських ініціатив: часто багатообіцяючих, проте дуже нетривалих. Як Ви думаєте, чому це так?

– Ініціативність у студентів була з першого року відродження Академії. І, мушу сказати, майже завжди вона закінчувалась нібито фіаско. Перша газета Академії називалась «Так», а редактором її був нинішній Президент Академії, професор Квіт С.М. Вона зникла після нульового тиражу. Університет – це течія в усьому, інший день – зовсім інше середовище. Жодних розчарувань не буде, коли нічого не робити. Тому все нормально.

Два Президенти однієї Академії працюють у сусідніх кабінетах та тепер вже з подвійною силою досвідченого керманіча та молодого менеджера, поєднавши знання та амбіції, будують Могилянку формату двадцять першого століття. Нам з вами випало брати в цьому безпосередню участь, тож, пам'ятаючи прогноз на вісім років, не втрачаємо шансу підготувати себе до участі в історичних змінах.

Вже п'ятнадцять років поспіль студенти Академії ходять до В'ячелави Степановича щедрувати. За його словами, це вже певною мірою родинна традиція: дочки разом з онучкою Меланією та вже дорослими могилянцями збираються за одним столом, співають пісні, їдять смачні вареники, слухають байки з новітньої історії Могилянки. Враження та факти про святкові посиденьки у Брюховецького:

- Протягом року В'ячеслав Степанович збирає дрібні гроші, які в кінці вертепу щедрою рукою розсипає перед щедрувальниками. Цього року, наприклад, це були одногрівнені монети;
- Коронна фраза за столом: «Істи – то свиняче діло, давайте співати»;
- «Вже заради історій, почутих від Брюховецького, варто весь перший тиждень весняного триместру цілодобово співати та танцювати»;
- Проводжаючи щедрувальників, родина Брюховецьких зазвичай дає їм на дорогу пиріжків, дарує великий шмат сала та ковбаси.

ВА: Вячеславе Степановичу, чим Ви зараз займаєтесь?

– Стратегічними питаннями розвитку університету. За мною залишилась функція підготовки вступного тестування, ми створили тепер Центр тестових технологій, який я очолюю. У зв'язку із впровадженням зовнішнім тестуванням, будемо аналізувати, як допомогти державі створити справді ефективну систему.

ВА: Чи викладатимете Ви в університеті?

– В цьому році вже ні, з наступного, думаю, так. Але швидше за все, не на кафедрі літератури. За ці роки я не прочитав певну кількість потрібних книг, важко буде наздогнати. Це, певно, буде кафедра політології та Бізнес-школа.

ВА: Є привід говорити, що українська система освіти вже стала якісною та продуманою?

– У нас ще немає сисеми освіти. Але окремі ректори, окремі системні адміністратори думають наперед. Вцілому ж немає стратегії розвитку не тільки освіти, а й всієї України, її ще просто ніхто не продумав. Але з кожним роком визріває критична маса людей, у якої вийде

– дякую членам СБ за коментарі.

ВА: Ольга Мозкова

Задумавши нову рубрику, присвячену громадській активності могилянців, ми розгубились: а з кого почати?

EWB – організація, про яку багато хто чув, та не кожен в очі бачив. Втамує інформаційний голод!

Визначне

Серед перших проєктів організації були Дебатний клуб та Гостьові лекції. Сьогодні це діє на мікрорівні Моголянки. Глобальнішими стали такі акції як міжнародна конференція «Виклики перехідної економіки», форум «New Promotional Vision», що надає студентам можливості виявити себе у сфері маркетингу та зовнішньої реклами.

IstoryЯ

У березні 2006 року у приймальні СК 10-ого скликання прозвучав телефонний дзвінок. З нього і почалась організація, як згадує Віктор Гречин – голова економічного клубу **East West Business**.

– Телефонували з Польщі. То був представник Варшавської школи економіки, який запропонував мені зібрати команду з моголянців і запросив до Польщі, аби ми побачили, як діє у них студентське самоврядування. Тоді прибула назва нової організації – **EWB**. Проте якщо у Варшаві EWB був лише гуртком з економічних інтересів, то в Україні моголяни запланували для нього більш масштабний характер – створити професійну організацію студентів-економістів міжнародного рівня, до складу якої уже зараз входять поляки й українці, незабаром відкриється ще осередок у Норвегії.

Основним спрямуванням у діяльності економічного клубу оголошено нову ефективну економіку. У Києво-Моголянській академії ідею швидко підхопили.

Більше інформації про діяльність організації на сайті <http://ewb.org.ua>

Вектор

Спочатку до EWB приходили усі охочі, серед яких нині не лише моголяни, але й студенти КНЕУ та НТТУ КПІ. На часі в організації діє конкурсний відбір, що проходить у два етапи: потенційні члени клубу надсилають CV, а потім проходять співбесіду, за результатами якої потрапляють до одного з 5 відділів EWB.

Для членів EWB діяльність в організації стає неформальною освітою і вікном у майбутнє. Сам Віктор планує зайнятися бізнесом у сфері інформаційних та консалтингових послуг. Кому ж залишить естафету керівництва – поки інтрига.

Проте не лише на робочих моментах тримаються стосунки всередині організації. У найближчих планах – піднятися на вершину Говерли, залишивши по собі прапор організації. Хто зна, може, саме гора стане місцем інавгурації наступника.

Тож бажаємо членам EWB натхнення в роботі та здоров'я в поході!!!

ВА: Анастасія Новікова

Проект «Пізнай СК»: діалог зі студентством

Наприкінці минулого року Студентська Колегія оголосила про початок нового проєкту – «Пізнай СК». Опитали майже 1000 студентів, маємо такі відгуки:

Студентська колегія

1. Рівень задоволеності роботою старост:

I. Близько 70% опитаних задоволені роботою старости. З іншого боку, студентство невдоволене роботою старост груп соціологія-I, II, III, історія-II, філологія-II, політології-II.

2. Студентські проблеми.

У 5 класифікованих категоріях нам вдалось нарахувати 53 проблеми. (в дужках пропозиції студентів, або ж їхні коментарі).

Бібліотеки:

«Санітарний день в бібліотеці (а чому не розкидати санітарні дні по різних днях в різних бібліотеках?)»

«Шум в бібліотеках»

Особисте:

«Проблеми з житлом (збільшити кількість місць в гуртожитках), (ремонт гуртожитків)»

Організація «університетського життя»:

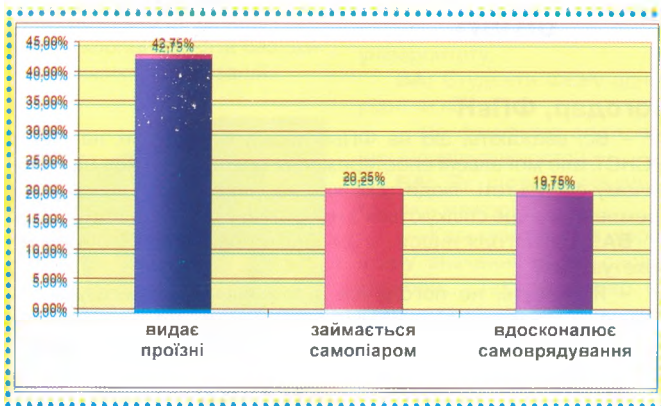
«Черги (в бібліотеці, їдальні і т.д.)»

«Ксерокс (дорогий, повільний)»

«Комп'ютери (збільшити кількість)»

«Ускладнення навігації по КМА»

Охорона (непрофесійна)

ВА: Чорний Антон,
Віце-президент СК з
інформаційної політики

Отже, на черзі переговори з адміністрацією. Щиро сподіваємось, що вирішення принципові частини проблем перейде в активну стадію. СК, в свою чергу, буде намагатись донести зроблене до студентства.

ТОР студентських облич

Крім сухої статистики під час анкетування визначили ще кілька цікавинок. Зокрема, виявили п'ятірку найпопулярніших студентів Академії.

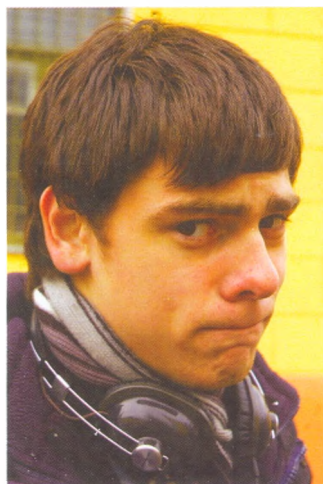
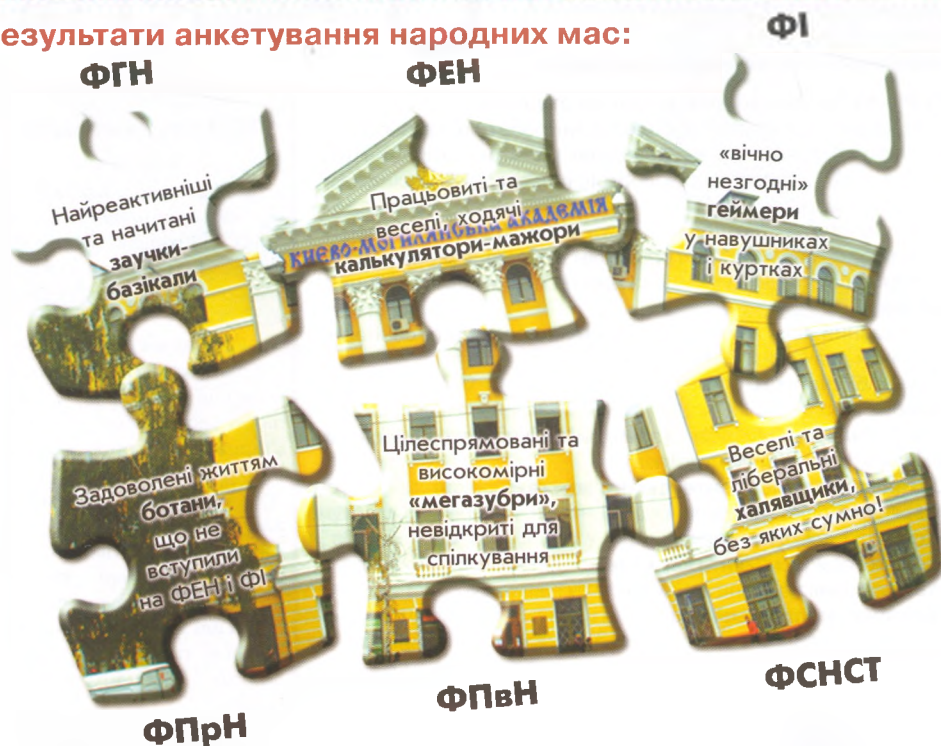
Перше місце – **Динчик** (це загадкова особа, про яку молодші могилянці, у більшості своїй, лише чули, а от старші навіть добре знають в обличчя), друге місце дісталось голові СК **Глібові Козаку**. Замикає трійку лідерів **Антон Чорний** (віце-президент СК). Однією дівчиною на всю ТОР-групу випало бути **Галі Янченко**, а наймолодшим, проте відомим студентом – брендом визнали Іжачка.

Гран-прі отримав **В'ячеслав Степанович Брюховецький**, за якого активно голосували, але до списку вносити не стали – студентом назвати його важко:)

ВА: Ольга Мозкова

Колись ми почули: «Могилянка така маленька, тут усіх знаєш!» Усіх чи ні, а могилянці дійсно постійно спілкуються поміж собою, при цьому різниця факультетів та спеціальностей для нас - не перепона... Та ми все ж різні, принаймні, самі так думаємо. Хто про кого і як саме думає в Академії ми і з'ясували. Які факультетські стереотипи циркулюють у наших спудейських головах, і наскільки вони правдиві?

Результати анкетування народних мас:

Богодар, ФПВН

– Всі вважають, що на ФПВН тільки мажори, як на ФЕН і ФСНСТ, але мої власні спостереження доводять те, що на правничому факультеті люди такі, як і на інших, проте дещо відокремлені і менше спілкуються з представниками першого плацу.

ВА: Ти погоджуєшся зі стереотипом, який дало наше анкетування?

– Я, мабуть, не погоджуся з визначенням «мегазубри»... Думаю, що саме для правників і ФСНСТ не потрібно якихось особливих здібностей чи знань. Тому вважаю свій факультет більш «шаровим».

ВА: Тобто ви цілеспрямовані, зарозумілі та невідкриті для спілкування, але аж ніяк не «мегазубри»?

– Так, люди здаються саме такими, тому що коло спілкування не виходить за межі факультету.

ВА: Вони здаються чи насправді такими є?

– Вони насправді такими не є, але стереотипи накладають певний відбиток на самих людей.

Андрій, ФСНСТ

ВА: Які студенти вчать на ФСНСТ?

– Колись Брюховецький В.С. сказав: «Хочеш вчитись в Могилянці, але не хочеш вчитись – іди на ФСНСТ». Тут є авантюристи, анархісти, немає колективного духу, тут кожен індивідуальність.

ВА: Якщо є купа студентів, серед них можна виділити студента ФСНСТ?

– Це проста людина, яка загальнорозвинена і не спеціалізується на чомусь конкретному. Ми без рамок!

ВА: Тобто немає нікого ясно вираженого?

– Немає. ФСНСТ – загальнорозвинені. Ми вивчаємо життя – те, чим ви цікавитесь безпосередньо. Є навчання, а є relax. У нас це не розділено, ми це вивчаємо.

ВА: То ти погоджуєшся з цим стереотипом? Так чи ні?

– Я хотів би сказати, що він сформований нечітко, і є абсолютно порожнім.

ВА: А свій можеш сформулювати? Якими є студенти ФСНСТ?

– Всебічно розвинені нормальні хлопці і дівчата без різних вузьких спеціалізацій.

Їжачок, ФЕН

ВА: Ти погоджуєшся зі стереотипом, який сформулювало наше анкетування?

– Ну, ми дійсно працювати. Але дуже часто це доходить до ботанства. Більшість людей вчить те, що вчить, а не те, що по суті... Так, вони веселі, але по-своєму.

Більшість факультету – люди специфічні, які надовго в Могилянці не затримуються. Тобто, вони веселі не в контексті свого університету.

ВА: Студенти ФЕНу одиниці чи ні?

– Це факультет згуртованих індивідуальностей.

ВА: Як щодо «калькуляторів» – мажорів?

– «Калькулятори» в хорошому значенні цього слова. Мажори... Так, особливо на старших курсах. За статками – як і на інших факультетах, а взагалі це залежить від роботи, виховання, батьків... Так само мажори є на інших факультетах, і так само на ФЕН не всі мажори.

Олексій, ФПрН

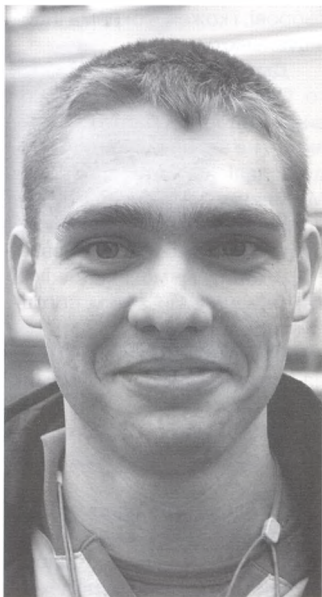
– Мій факультет – це, умовно, одне ціле. Всі завжди одне одному допомагають. А в загальному – це звичайні студенти, які розвинені як фізично, так і духовно.

ВА: Ти погоджуєшся зі стереотипом, який дало наше анкетування?

– Загалом я не погоджуюсь. Стосовно того, що ми ті, хто не «вступив на ФЕН і Ф!» – це лише правда наполовину, а щодо «ботанів», можемо сказати, що на всіх факультетах вчитись непросто. Треба вчитись, і взагалі-то ФПрН достатньо спортивно розвинений, тому «ботани», мабуть, не зовсім про нас.

ВА: Хочеш ще щось заперечити?

– Студенти, які хотіли вчитись на тих факультетах, що їм до душі, їх і обрали. А стереотипи склалися історично і, в принципі, їх можна змінити.

Саша, ФІ

ВА: Розкажи, будь ласка, про свій факультет. Як там студенти?

– Які ми? Важко говорити за весь факультет, але ми дуже любимо зустрічатися, гуляти, відриватися...

ВА: Тобто, ви дружні?

– Так, дуже. Спілкування між курсами відбувається дуже активно, я, наприклад, зараз бачу багато випускників, вони завжди готові порадити щось, особливо щодо викладачів.

ВА: Ти погоджуєшся зі стереотипом, який дало наше анкетування?

– «Вічно незгодні» Так, це є. У нас дуже активні дискусії з викладачами на парах, будь-яка новина одразу починає обговорюватися... Тобто, так, це є :) Щодо геймерства, то це вважав би стереотипом, бо факультету інформатики доступніші усі технологічні новинки, адже ми професійно орієнтовані на цей напрям.

ВА: А як щодо навушників і курток?

– У навушниках якість аудіозвуку набагато краще, ніж у hands-free: А куртки... Влітку я ще не бачив інформатиків у куртках, а взимку це, як на мене, нормально.

Світланка і Дмитрик, ФГН

ВА: Які студенти навчаються на ФГН?

Світланка: Яскраві, кольорові, і кожен – окрема індивідуальність.

Дмитрик: Нічого подібного. Половина – заучки, а половина – ні. Також багато людей, які ще не визначились, чим будуть далі займатися: «Піду в Могилянку, на гуманітарний, а потім щось придумаю, поки буду на філософії вчитись...»

ВА: Візьмемо висновок з анкетування. Ви з ним погоджуєтесь чи відкидаєте?

С: Окреме означення можна вживати щодо окремих студентів.

ВА: А якщо розглядати факультет як одне неподільне ціле?

Д: Ну це все одно не так. Ну добре, «найреактивніші начитані базики» – так. А от слово «зубрилки» мене взагалі не на-

дихає, бо у нас минулого року «відправили» півфакультету.

С: Є реактивні, є базики, ну

а зубрилки... Цього не забере, без них у будь-якому навчальному колективі – ніяк.

Крім матеріалу суто статистичного, під час опитувань ми назбирали «перлинки» гумору, які варто внести в збірник студентського фольклору Могилянки:

Насправді всі з ФЕНу
хотіли б бути філософами
ФЕН використовувався в
американській армії для
фізичного стимулювання бійців

Правники і економісти,
які не відбулися
ФТІРН не от міра сего...
Живі, як амеби

Майстерні шаровики
Гарні дівчата, хоча і блондинки
Соціологія – наука, вигадана
соціологами для соціологів

Диву даюся, як людям
вдається прочитати всю
бібліотеку за одну ніч
Література з ногами
Сидять вічно у бібліотеці
та розмовляють

Люди, яким на фізиці не
вистачило математики:)
Гаррі Поттери
Все вимірюють лише
у кілобайтах

Красавчегі у
піджачках
Не можу нічого
сказати, сам правник

Ця стаття – не наукове дослідження. «Критики зі статусом» можуть просто проглянути і сказати: «Та! Баян!».

Та кожен усвідомлює, що «стереотипний» полон обмежує наш світогляд, але позбавитися від нього важко, наче від старих речей, що займають місце в шафі, але викинути їх шкода... Усі ми – не просто різні чи особливі, кожен з нас – шматочок пазлу під назвою «Могилянка», неповторний жовтий, зелений або синій, без якого картинка буде інакшою та неповною. А стереотипи – це лише рамки, які потрібно ламати передусім у собі.

PS. Ми дуже дякуємо всім тим, хто допоміг у проведенні анкетування!!!

BA: Diablito. Junior Kid

Брюховецький В.С. –
Почесний Президент НАУКМА

Козак Гліб – Голова СК

Їжачок – один зі студентів-
брендів Академії

90-60-90: Чи могилянське обличчя?

Яка виникає рефлексія на слоган «ідеальний могилянин»

Одні одразу поринають у солодкий напівсон, згадуючи легенду з плацу (Динчик, Кеша, Їжачок...) або «благитноого». Іншим пригадується бібліотека першого курсу з її безнадійно втраченими на цей час друзями. Мантри повторюють правила, формули і визначення.

Якась частина натовпу взагалі відповість, що це одна суцільна тавтологія.

А ми вирішили попитати плацову громаду про портрет. Обрали шість добре відомих осіб, (пробувши потрапити у поле дослідження) та показавши виявили найпрекрасніші риси.

ФОТО ЗАПРОПОНОВАНИХ КАНДИДАТІВ

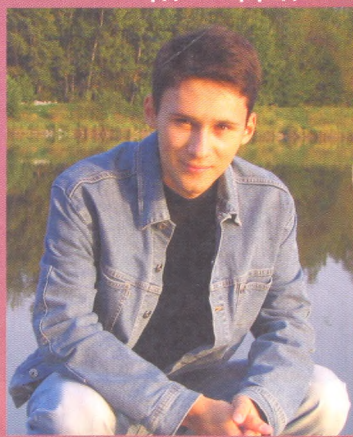
Фотографії виявились замало: дівчата активно додавали нові варіанти, збираючи в уяві пазл ну вже зовсім ідеального могилянина. Складніше було з опитуванням хлопців – вони просто відмовлялися вдаватися до подібних фантазій.

ПОРТРЕТИ

І вирушили ми до студентів бібліотеки і навіть до кому й який шматочок запропонували до вподоби.

Першою реакцією зазвичай були думки за маршрутом керівник курсової – гравер зупинка у кожного була своя і обидва доведеться згадати зароджувалась жвава дискусія.

Прудіус Віталій –
координатор радіо-КІТ

ьке це

овосполучення ець»?

гадуючи свого сусіда по парті,
о ж «отого старшокурсника
ред іспитовою сесією разом з
и, що потонули у книгах та як
я.

ідеальний могилянecь» – це

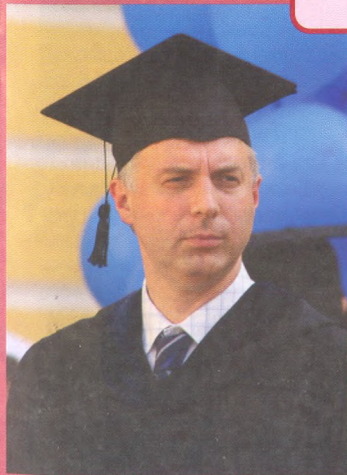
да скласти майже реальний
ачте нас ті, кому не довелось
їх фото хлопцям і дівчатам,

РЕТ

удентства, викладачів,
ь охорони – допитували,
онованих облич більше

чай було здивування та
м «сусід – викладач –
ь футбольної збірної». І
. Коли ж дізнавались, що
готового переліку,
ія: чий ніс? чий вуха?

Квіт С.М –
Президент НаУКМА

**Тож, пані та панове,
ось він – містер КМА-2008 –
Ахіл, Персей і Геракл
в одній особі!!! Ідеальний,
згідно опитуванню,
«мужчина»:)**

ІТОГО

Хлопці – могилянці, те-
пер вам є на кого рівнятись!
:) Єдине побажання –
уникайте фанатизму, є ри-
зик перетворитись на новий
студентський бренд. Споді-
ваємось, саме мачо з пор-
трету скоро заповнить
серця і душі усіх осіб жіночої
статі, витіснивши звідти
Славка Вакарчука і Віталіка
Козловського...

ВА: Анна Коталейчук

Пацкань Богдан –
Голова Спудейського
братства

Живильна волога всього його життя

Історія виникнення хорового колективу «Почайна» сягає у XVIII ст. Слава хору вийшла далеко за межі України. Серед його учасників найяскравішими постатями XVIII-XIX ст. були Скворода, Березовський, Бортнянський, Ведель. Сьогодні «Почайна» – це насичений тембр звучання, могутня музика, сплетена з найяскравіших творів вітчизняних і зарубіжних композиторів. Це неможливо уявити без харизматичної постаті її художнього керівника, Олександра Івановича Жигуна. Його наукові статті виходять друком у культурологічних часописах України. Серед створених ним концертних програм з творів класиків світової музики – «Глорія» Вівальді, «Маріацельська меса» Гайдна, «Реквієм» Керубіні, «Реквієм» Моцарта, програми із творів українських композиторів-могилянців – Березовського, Веделя, Леонтовича, Стеценка, Кошиця...

ВА: Олександр Івановичу, що новий рік приніс для «Почайни»? Якими стали здобутки за минулий рік, які з'явилися ідеї?

– Творчими досягненнями «Почайни» вважаю виконання «Реквієму» Караманова та симфонії-реквієму «Тридцять третій рік» Яковчука у Москві, куди «Почайна» їздила у День пам'яті жертв голодомору. У грудні ми мали честь зустріти кардинала Вальтера Каспера під час його інавгураційної лекції у Конгрегаційній залі Староакадемічного корпусу університету. Опісля він сказав, що був вражений високою культурою і рівнем музики у виконанні нашого колективу, розчулений тим, що уся Конгрегаційна зала співала на різних мовах. І напрощуд приємно було чути від кардинала, що «Європа тут не закінчується»... В рамках Всеукраїнського фестивалю мистецтв і духовної культури 20 січня ми виконували «Літургію вдячності» Кирила Стеценка у Володимирському соборі.

У червні відбудеться фестиваль до 200-ої річниці з дня смерті Артемія Веделя, тому зараз плануємо поповнити репертуар його творами. Окрім того, 2008 рік оголошено роком пам'яті жертв голодомору. Ми хочемо провести молодіжну акцію

Україною, залучивши до неї вузипобратими, великі міста (Донецьк, Луганськ, Одесу), – щоб у кожній області, де є симфонічні оркестри, запалили свічки і виконали «Реквієм». А ми охоче допоможемо цим колективам консультаціями, нотними матеріалами. Отримали запрошення Міжнародного фонду «Голодомор-33» на листопад до Канади.

ВА: Далекий 1986 рік... Як у Вас з'явилася ідея створення «Почайни»?

– Господь-Бог дав... Справді, це сталося раптово і легко. І ідея, і назва виринули наче самі собою. Пам'ятаю, як, ще працюючи тоді на заводі, я намалював першу афішу: у біло-коричневих тонах, внизу під аркою простилається напис «Почайна»... Аж потім виявилось, що я невідомо зобразив Контрактову площу з видом на Староакадемічний

корпус Києво-Могилянської академії, якої на той час ще навіть не було. Згодом, у 1989 році відновили перший в Україні Дім хорової спадщини «Почайна» в церкві Миколи Набережного, теж на Подолі, на вулиці Почаїнинській. Почали цілеспрямовано співати. Потім був 1990 рік і організація І Міжнародного свята української духовної музики до 375-річчя Києво-Могилянської академії... А знаєте, що слово «почайна» означає? Зі стародавнього – це вмістище води, волога. Наша «Почайна» – «живительная влага» для душі. І для мозку...

ВА: Що будете слухати найближчим часом у вільні хвилини?

– Оскільки в ряді запланованого – прем'єра «Української православної меси» Віктора Степурка, то, безумовно, слід буде детально вивчити його доробок, переслухати ряд його творів...

Ми сиділи з Олександром Івановичем у благоденній 229 аудиторії перед початком репетиції хору. Він ділився своїми думками, час від часу зазираючи в ноти, що лежали на столі і ледь помітно відтворюючи в уяві уривки музичних фраз. Він живе музикою і безперервними потоками творчих ідей – Маестро. А я оцінювала переповерхнені концертними афішами, програмками, нотною партитурою й літературою шафи... Грандіозні пласти роботи. Це просто необхідно відчувати кожному, хто небайдужий до мистецької сторони життя. Потрібна музейна кімната «Почайни», бо два десятки років її горіння вже непомітно відійшли в історію...

ВА: заКукілка
Повний текст інтерв'ю шукайте найближчим часом на інтернет-сторінці журналу:

Сьогодні в Польщі!!!

**Ми відкриваємо нову рубрику, де розказува-
тимемо вам про різні варіати та можливості
потрапити за кордон. Країна перша – Польща!**

Аня Подгорець, ФГН-2 Потрапила в Польщу завдяки МІГУСу – Міждисциплінарним індивідуальним гуманітарним студіям, сертифікатній програма для студентів зі Східної Європи. В Україні її підтримують Могилянська та Львівський національний університет.

Влітку представники кафедр ФГН проводили конкурсний відбір серед першокурсників. Формальна мета поїздки до Варшави – оволодіти підготовчим курсом для подальшої роботи з польськомовними ресурсами. Наприкінці подорожі Аня та її друзі-могилянці перезнайомилися зі студентами з багатьох країн, з якими разом перебували в літній школі. Найяскравішим спогадом став пікнік на першому тижні після приїзду до Варшави, де кожен представляв свою країну. Українці були на висоті: у вишиванках, заспівали всій прибулій громаді наших коломийок, всіляких народних пісеньок та ще й затанцювали по-молодицьки.

А ще МІГУС – це стипендія в розмірі 600 євро на серпневу поїздку в польську мовну школу, це 20 додаткових і обов'язкових кредитів до навчального плану студента-учасника, які треба заповнити протягом чотирьох років бакалаврату, щорічні курсові роботи, які в літньому триместрі треба захищати перед комісією з Варшави, а наприкінці – дипломна робота. Кінцевий результат – сертифікат від Варшавського університету про закінчення сертифікатної програми МІГУС. Висновки робіть самі, добре зваживши сальдо між вкладеною в цю справу роботою та враженнями, завезеними від західних сусідів.

Мар'яна Помозибіда, ФПрН-1 Взяла участь у XVI Konkurs Recytatorski im. Adama Mickiewich dla Polakow zagranicy (конкурс декламаторів), перший тур якого пройшов у листопаді в Могилянці під керівництвом пана Р. Тулея.

Організатор конкурсу – Польський дім в Києві. В Україні він має два осередки: в Києві та Львові. У другому турі змагались 66 (!) конкурсантів різного віку та з різних куточків України. З НаУКМА переможцями стало двоє студентів. Крім Мар'яни, запрошення у Білосток отримала Миронюк Вікторія (виборолла гран-прі).

В Театральну академію у Білостоці з'їхалося 27 учасників – представників 11 країн, проходили лекції і практичні заняття з інтерпретації тексту, техніки мовлення і дикції. Щовечора відбувалися всілякі імпрези: похід у ляльковий чи академічний театр, кіно. Після кількох днів приготування відбувся, власне, конкурс декламаторів. Журі представляли викладачі Театральної академії, актори з театрів, режисер. Кожен учасник читав 2 твори. Найпопулярнішими авторами польської поезії цього року виявилися Шимборська, Твардовський, Міцкевич. Опісля відбувся гала-концерт, з нагоди якого всі учасники були задіяні в міні-мюзиклі, створеному з уривків їхньої конкурсної програми. А ще для конкурсантів організували Vigilia (польський свят-вечір) у міській ратуші завдяки тамтешній громаді. Під час всієї конкурсної програми заохочували розмовляти польською мовою, адже мета змагань – зблизити поляків з-за кордону, хоча не всі учасники володіли так званою «польською картою».

Для успіху в Мар'яна вважає за необхідне знати польську, розвивати свої акторські здібності, а як ні, то здобувати їх.

Одним словом, працюймо, друзі! Маємо на те багато спонук! А наступного разу ми підшукаємо вам ще кілька варіантів, як подивитись світ, витративши мінімум та здобувши максимум!

ВА: Хомета Ольга

Сергій Камінський: хто з чого починав

- Ім'я, спеціальність, яку закінчили, рік випуску
– Сергій Камінський, магістр біології випуску 2004 року.
- Скажіть, будь ласка, ким Ви хотіли стати у дитинстві? Чому?
– Вченим-імунологом. Щоб вилікувати людство від СНІДу:
- Де і на якій посаді працюєте?
– «Бритіш Американ Тобакко Україна», молодший менеджер марки KENT

ВА: Яким чином ви обирали місце роботи?

– У маркетингу та PR я працював з третього курсу бакалаврату. А в 2003 році «Бритіш Американ Тобакко Україна» проводила презентацію програми для випускників We Challenge You в Академії: Так і почав.

ВА: Що було найважливішим у цьому виборі?

– Найголовнішою була можливість набути професійний маркетинговий досвід. Компанія працює у понад 100 країнах світу вже більше 100 років, а Україна є одним з пріоритетних ринків. Тому досвід, який можна набути тут, величезний. Звичайно, існують особливості маркетингу тютюнових виробів, передбачені

законодавством та добровільними обмеженнями. Тому головне – досягти досконалості у розумінні потреб споживачів та розробити інноваційні пропозиції, які б задовольняли їх краще, ніж продукти конкурентів.

ВА: Які труднощі трапились на Вашому шляху у пошуках роботи?

– Деяким роботодавцям було складно пояснити, як може людина змінити спеціалізацію, професію впродовж життя. Інша проблема – роботодавці, які не розуміють, яка саме людина їм потрібна. Так з'являються оголошення на зразок «шукаємо молоду, талановиту, енергійну та амбітну людину з п'ятирічним досвідом роботи на таку саму посаду». В результаті вони йдуть на компроміс, але половина перспективних кандидатів відсіюється, тільки прочитавши оголошення.

ВА: Чи не траплялась з Вами якась кумедна історія, що пов'язана з вашим працевлаштуванням?

– Одного разу я проходив кілька інтерв'ю в різних компаніях, на яких мене ставили одне й те саме запитання: якою є компанія моєї мрії. Мабуть, по одному посібнику працюють. До останнього інтерв'ю я вже мав в голові чіткий образ ідеальної компанії: зрозумілі та досяжні цілі, гарний робочий клімат, енергійний молодий колектив, зростання і розвиток персоналу, прозора система оцінки роботи, здорова корпоративна культура, сучасний стиль менеджменту тощо. Інтерв'юер слухала із замріяними очима і врешті чесно сказала: «Якби ж то наша компанія відповідала хоча б половині того, що Ви перелічили!»

ВА: Як допоміг вам Центр кар'єри та працевлаштування НаУКМА?

– Ярмарки кар'єри та робота центру з пошуку вакансій – дійсно дуже хороша і унікальна річ. Центр активно працює з колишніми випускниками, багато з яких при виборі персоналу орієнтуються на теперішніх випускників. Завдяки Центру я дізнався про дві компанії з чотирьох, у яких згодом працював. Не впевнений, що у якомусь ВНЗ є щось на такому ж рівні.

ВА: Що ви б могли порадити випускникам?

– Зрозуміти, що саме хотіли б робити, чого досягти і скільки власного часу приділяти кар'єрі. Шлях до покликання може бути довгим, але він не повинен стати лабіринтом – життя занадто коротке, щоб витрачати його на нецікаву роботу.

ВА: Ірина Волкова

Марися Горобець: публічний вибір

- Закінчила з відзнакою бакалаврат з історії та політології НаУКМА, магістеріум журналістики
- «Європейська модель року» на конкурсі моделей «Wosmos» (Перу, 2003)
- Фіналістка конкурсу «Miss Tourism World» (Венесуела, 2003)
- «Перша віце-міс бікіні світу» на «Miss Bikini Model Queen» (Мальта, 2004)
- «Перша віце-міс туризм світу», «Міс особистість» на «Miss Tourism International» (Малайзія, 2005)
- «Модель планети», «Міс преса», «Міс Середземномор'я» на «Miss Tourism Planet» (Греція, 2006)
- Лауреатка «Золотого пера» за формування позитивного образу України
- Телеведуча «Ера краси»
- Працює в журналах «Міжнародний туризм» і «Welcome to Ukraine»

ВА: Кар'єра конкурсантки почалась за твого навчання в Академії, як встигала поєднувати?

– Вчитися було дійсно важко. Пам'ятаю як ми мерзли в історичній бібліотеці в Лаврі зранку до ночі, книжка одна на всіх. Але коли сесія і конкурси збігались (перший мій конкурс відбувся в 2003р.), я розуміла, що маю отримати автомат або здати екстерном, і мені це вдавалося. Але я ще встигала займатися журналістикою (писати статті, брати інтерв'ю), бо розуміла, що практика та теорія повинні йти паралельно.

ВА: Пам'ятаєш якісь цікаві випадки в період навчання?

– Це був іспит з культурології, єдиний іспит, який мені довелося перекладати. Я витягнула білет, який не досить впевнено знала, але чесно зізналася, що я не надто знаю, що було в той час в Греції, але от в Єгипті (бо я на той час писала статтю), і от викладач мене слухав-слухав, я бачу, що йому цікаво, і була впевнена, що він мені поставить четвірку, навіть не трійку. І він мене питає: «То Ви, кажете, статтю писали?», я кажу: «Так». А він на те: «То Ви, напевно, купу зелених отримуєте?», – кинув заліковку на підлогу, і відправив вивчати культуру Греції.

Повний текст інтерв'ю шукайте найближчим часом на інтернет-сторінці журналу)

ВА: Ти все ж працюєш в журналістиці, чому не будеш модельною кар'єру?

– Я ніколи себе не позиціонувала як професійну модель. Участь у конкурсах краси відрізняється від модельної діяльності. Дівчина, яка їде представляти свою країну на міжнародному рівні, – це перш за все посол, це дипломат. Конкурсантці варто вміти правильно поводитися на прес-конференціях, знати іноземні мови, мати якусь харизму, внутрішню красу.

ВА: Багато хто тебе пам'ятає як ведучу «Світських хронік» на «Тонісі», чим займаєшся сьогодні?

– Одна з причин чому я пішла з «Світських хронік», – це формат передачі, який так і не був змінений. Багатьох людей я знала поза кадром, і розуміла, з ними є про що поговорити окрім свіжих пліток та того, скільки коштує їхнє вбрання. Але це була унікальна школа. Наразі маю новий проект «Ера краси» – програма про красу в усіх її проявах, зовнішню і внутрішню, де я автор і ведуча. Проект молодий, але керівництво каналу мене вже похвалило за високі рейтинги.

ВА: Наталя Власенко

Фото: Андрій Шелдунов

Згідно з чинним Сімейним кодексом, четверо людей, що проживають в одній кімнаті, є сім'єю... Присвячуємо цю рубрику саме таким сімейкам, а точніше їхнім чотирьом стінам... Справжнє мистецтво не в Центрі Пінчука і не в Національному музеї (хай пробачать культурологи), справжній і живий арт саме тут – у гуртожитських кімнатах, кухнях і коридорах...

Сміх без причин – 721!

Хто живе:

Оля з Нікополя,

вже дуже довго вчиться в Академії, соціолог, дуже любить музику, тому займається її соціологічним дослідженням, багато подорожує

Юля з Сан-Франківсько,

суперпозитивний еколог, любить тваринок, теж багато подорожує, причому не тільки поза Києвом, а й у його межах – ніколи не можна передбачити, де вона опиниться цього вечора

Світланка-донецчанка,

філолог-другокурсниця, дуже любить квіточки, фенечки і місто Донецьк, а також Карпати, Крим і... ну, ви зрозуміли:)

Що тут коїться (устама самих мешканців):

Сама кімната маленька, але в неї можна помістити дуже багато народу. Ось наприклад, якось тут спало семеро, а в цей час на кухні було ще одинадцятьеро:)

А ще у нас живе заєць Тося, він у нас культова особа, це – дитя виборів (Оля просто забила спостерігати на виборах, бо вирішила, що ліпше купити зайця). Заєць дуже любить справляти «нужду», це його хобі, він любить займатися цим на м'якому ліжечку або у кріслі, яке найбільше полюбують гості:)

Ми дуже рідко буваємо разом, останнім часом у нас позмінна вахта (тобто є ось Оля, потім Світланка, потім Юля – і так по черзі), але менше з тим: тут завжди є багато людей. І завжди є заєць:) він тусується по кімнаті і дуже любить різну музику: сайкаделік рок, транс, панк, тріп-хопчик – наші вподобання збігаються:) ... Також він полюбує вживати їжу: нікотин (після того з ним коїться щось незрозуміле – він починає робити речі, які неможливо пояснити), якщо він десь роздобуде цигарочку, то обов'язково її з'їдає, а якщо він бачить зайву фенечку – а фенечок у нас ой-йо-йой, як багато! – то теж її їсть:)

Ми дуже любимо проводити різні цікаві експерименти з нашою кімнатною, ось, наприклад, нещодавно нас трьох хотіли виселити з гуртожитку, бо в нас малинові двері (а з іншого боку вони, до речі, зелені), але такі не виселили, бо, мабуть, вирішили, що не можна кидати зайця напризволяще:))

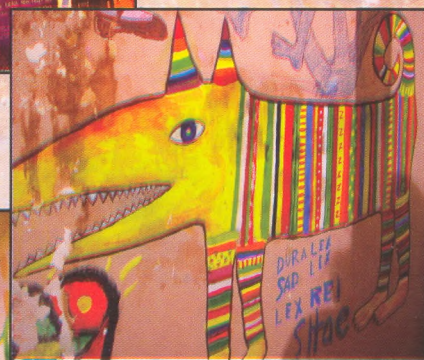
Ще ми дуже любимо в кімнаті своїй займатися різними видами творчості: робити намистинки, грати на гітарі (в нас є кілька хітових пісень, з якими ми інколи навіть виїжджаємо на гастролі у сусідній блок:) наколядуємо там їжу для зайчика, цигарки для зайчика – все для зайчика:))

У нас ще дуже багато фарб, м'яких іграшок, нещодавно ми влаштували вечір м'яких іграшок:)... А ще у нас така кімната, яка дуже любить подорожувати автостопом – дуже подорожувальна кімната:) І дивна вона тим, що, хто б сюди не поселявся, завжди було спільне коло інтересів – тут не буває зайвих людей, завжди всі свої. О, а ще було дуже прикольно, коли був фестиваль «Джаз-Коктебель» і ми всі, не змовляючись, поселилися поряд: стояв намет, у якому жила Оля, далі – намет Юлі, а потім був Світланчин намет – ми приїхали у різний час, з різними компаніями, різними способами, і абсолютно випадково так вийшло:) і всі сміялися, що 721-ша знову разом! Хоча в Криму, але нарешті разом:) а потім усі три намети по черзі звалилися – так пала 721-ша кімната:))

А ще навесні усі плануємо стрибнути з парашутом...

Загалом же, основна ознака нашої кімнати – те, що ми дуже любимо сміятися! І всі, хто сюди приходить, також багато сміється:)))

А це – фотки з кухонь, де, мабуть, найсмачніше вечеряти... :) Одна викладачка української мови якось сказала: «Кухня – це місце, де чисто, або ти – свиня,» – ми ж трохи перефразуємо: кухня – це місце, де розмальовано і яскраво, або ти – не студент!)

Якщо твоя кімната теж вар-
тує всенародної уваги, пиши:
zk_forever@ukr.net
або **80688476807**
– і тоді ми йдемо до вас!

ВА: Макароля:)

Вище голови стрибнути важко, але зіграти на найвищому рівні теж, безумовно, треба вміти. Наприкінці грудня наша чоловіча мініфутбольна збірна брала участь у чемпіонаті Києва серед ВНЗ. НаУКМА потрапила до групи разом зі збірними командами КПІ, УАБП, МІУ та КІМУ.

Груповий етап моголянці пройшли майже без скрипу – 3 перемоги у 4-х матчах, як підсумок – 9 очок і друге місце у групі після команди КПІ. Спершу НаУКМА перемогла УАБП (3-1), потім КІМУ (3-2), поступилась КПІ (1-9) та показала видовищну гру проти МІУ в останньому турі (6-4). Так наша команда втрапила до всіх найсильніших.

Далі жереб звів НаУКМА з НУХТ. Хлопці з Харчового виявились краще фізично і морально підготовленими – невтішли 3-14.

Але менше з тим, в активі нашої збірної 3 перемоги у 5 матчах та 16 забитих м'ячів (Андрій Боднарчук – 6, Артем Слободянюк – 3, Володимир Кузьменко – 3, Павло Гнатовський – 2, Євген Азаров – 1). Результат, який заслуговує на повагу.

Про звитяги нашої команди якнай докладніше розповів нам капітан збірної НаУКМА Віталій Засць.

ВА: Які, на твою думку, основні висновки можна зробити щодо звитяг нашої збірної в цьому турнірі?

– Основний висновок – це те, що ми справді були одним цілим, підтримували один одного, з бойовим духом! Ми дійшли до 1/4 фіналу! Це можна вважати стрибком вище голови. Так, ми можемо більше, але ж варто зважати на реалії. У нас немає таких умов (зал, амуніція) і підтримки «згори», як інші ВНЗ.

ВА: Ходили чути, що минулого року (2006-го) було вирішено, що збірна НаУКМА буцімто негідна брати участь у таких змаганнях, тож наша команда навіть не заявила. Цьогорічні ж результати засвідчили, що сенс грати й вигравати є?

– Насправді – ситуація неоднозначна... Слова «негідна» там не було! Була мова про гроші – це факт! Після виступу 2005-го можливо так на кафедрі й подумували, але чому ми постраждали – не розу-

мію... Хочете мегареzультат – орендуйте зал, проводьте нормальні тренування... «Ні, ви дуже погано грали – ми грошей не дамо!»

Цього року, чесно кажучи, фортуна була на нашому боці: на жеребкуванні з сильних команд – лише КПІ.

Сенс грати й вигравати завжди є. Теперішній рік саме це й засвідчив. Велика заслуга нових гравців, що успішно влилися в команду. Ну і вболівальникам, звичайно, щира подяка – їхньої підтримки недооцінити неможливо!

Наша команда почала з двох перемог. Коли відчули впевненість у власних силах настільки, аби говорити про подолання групового етапу?

Про подолання групового етапу була розмова відразу після жеребкування. 2 перші матчі не дозволяли нам цього не зробити! Я маю на увазі вихід з групи.

ВА: Розкажи будь-ласка більше про гру з КПІ, чи могли зіграти краще?

– КПІ на наш матч виходили вмотивованими, адже і ми, і вони на той момент були лідерами в групі – по 2 перемоги. Нам не вистачало Віталіка Захарчука, замість нього грав Анатолій Поліщук, який до цього не так багато часу провів на майданчику – ось вам незіграність у захисті дала прикрий результат. У стратегії сподівалися лише на контратаки. Крім того, ми тренуємось у дуже маленькому залі, де боротьба йде за кожний сантиметр, – це наш плюс. КПІ грає широко і швидко, всі технічні. І тренуються вони посправжньому.

ВА: Остання гра на груповій стадії (проти МІУ), певно, була найкращою у вашому виконанні. Боднарчук тоді зробив покер. Чи було передчуття, що зможете зіграти так?

– Вау... це було щось неймовірне!!! Починали важкувато – пропустили гол першими, та й забити самим довго не вдавалось. Надалі ж, як на мене, просто «розкочегарились» – Боднарчук витворяв що хотів в атаці, Віталюка –

у воротах, півзахист метався туди й назад – як можна стільки вибігати?! Молодці!

Так дійшли до 5-1, а потім... заміни. В тому числі заміна Захарчука на Костю Переседова (заміна воротарів – прим. Р.З.), плюс суперник випустив 5-го польового... 5-2, 5-3, 5-4... ось тут стало страшнувато...

Вийшла стартова п'ятірка – забили 6-й гол у пусті ворота – все! Мрія здійснилась!!!

ВА: Нарешті на стадії плей-оф доля звела нас із НУХТ, який посів перше місце у своїй групі. Чи відомо було щось про потенціал збірної Харчового до поєдинку?

– Небагато. Той факт, що вони приймали змагання у своєму залі, був уже досить промовистим. Та й перед самою грою побачили, як Транспортний (вони були другими в групі з НУХТ) виграв 2-1 у КПІ. Трохи шокувало...

ВА: Приємно було спостерігати за грою Володимира Кузьменка, який відзначився 3-ма м'ячами. Кого з нашої збірної як капітан ти би від-

значив?

– Так, Вовчик справді молодчага! Грав з гігантським настроєм і самовіддачею! Я б хотів сказати, що найкращим був... Віталій Захарчук! Він був немов стіна! А коли за твоєю спиною такі гравці, то наснаги та мотивації стає удвічі, втричі більше.

Боднарчук... ну що сказати? Красень! Ніколи не переставав дивувати.

У середній лінії, окрім Вовчика, дуже сподобались Женя Азаров і Артем Слободянюк, часом виблискував Павло Гнатовський.

Але найголовніше – командна гра! Це сподобалось найбільше!

ВА: Залишається лиш побажати тобі і збірній побільше перемагати. А підстави сподіватись на це є. Скоро день Св. Валентина, можливо є якісь побажання для когось?

Дякую! Бажаю всім тепла в серці та бути трошки мрійниками! :)

ВА: Ренат Зіганшин

Повний текст інтерв'ю шукайте найближчим часом на інтернет-сторінці журналу:)

Студентські роки – найліпший час для подорожей! Ця істина міцно підкріплюється вже реальною самостійністю та всеохопним бажанням дізнатися щось нове, встигаючи відпочити та розважитися.

Наша нова рубрика покликана допомогти молодому організм втілити яскраву мрію в життя. Ми розкажемо куди, коли, з ким та якими коштами варто їхати. Про недоліки замовчувати не будемо. Інформацію збираємо з перших вуст.

Поїхали!

Місто, в яке хочеться повернутися

Не дивуйтеся і не питаєте, чому так, але починаємо ми зі Львова. Місто, що є символом України, перебуває під охороною світової організації ЮНЕСКО, втілює у собі маленьку Європу, заслуговує на повагу й увагу.

Відносно невелика відстань від Києва, компактність та низка визначних пам'яток історії та архітектури – причини популярності міста Лева. Київське студентство вже давно оцінило всі принади його відвідування на вихідні та свята. Проторований ними шлях виглядає так: виїхати з Києва у п'ятницю ввечері та повернутися в неділю вранці. Потяг № 659К Київ-Львів виїжджає з Києва о 16:04, у Львові він о 7 ранку. Це прийнятний для студента варіант, оскільки коштує порівняно недорого (72 грн. купе та 51 грн. плацкарт в один

бік). Це повна вартість квитка, а зі студентським вийде дешевше. Потяг їздить щоденно. Ним же можна повернутися назад. А ще є інший варіант з поїздом № 91К («Львів»): відправлення о 22:20 та прибуття о 6:30 ранку, ціна вища: 96 грн. купе і 62 грн. плацкарт, але прибуває він, чесно кажучи, ранувато.

Від головного виходу з приміщення вокзалу можна дістатися центру (проспект Свободи) за допомогою трамвая або маршрутного таксі. Практично всі цікаві місця там розташовані поруч, тому їх можна обійти пішки. Хіба що на Личаківське кладовище та Замкову гору треба їхати 5-10 хвилин. Раджу подивитися на: Театр опери та балету ім. Соломії Крушельницької (виглядає краще, ніж на 20 гривень :), Латинську катедру, Бернардинський костіол, Домініканський костіол, палац Потоцьких, підні-

міться на Ратушу (це найвища точка міста), поїдьте на Личаківське кладовище і взагалі роздивляйтеся все без винятку, там є на що поглянути.

Не забудьте завітати до славетних львівських кав'ярень, відчути їх дух.

Обов'язково спробуйте «Залізне вино», воно продається лише у Львові в музеї-аптеці на площі Ринок. Також що-небудь з фірмового магазину «Галка» (вул. Юнаків, 18, аромат кави ви почуєте за декілька кварталів): кавові зерна в шоколаді, суміш кави з різних країн...

А от сувеніри купувати не раджу, хіба що з символікою Львова. Стосовно решти – все те саме ви знайдете на Андріївському узвозі навіть дешевше.

Практична порада: у Львові вартість проїзду в громадському транспорті для студентів нижча за звичайну, тому користуйтеся цим. Але якщо контролер почує з ваших вуст російську мову – знижки ви не дочекаєтеся.

З власного досвіду: на проїзд по місту, вхідні квитки до музеїв, сувеніри, їжу я витратив близько 200 грн.

Я свідомий того, що багато студентів вже побували у цьому прекрасному місті, але, погодьтеся, воно варто того, щоб повернутися.

ВА: Тарас Баштаник
Фото: Христина Шніцар

Візьмемо ідеальну людину. Наприклад, мене...

(О.А. Соломін)

В бухгалтерії немає двох думок! Тут рідко коли одна думка є!

(В.В. Сопко)

У фізиці нема голубих: лише "+" та "-" притягуються

(В.С. Копань)

Життя – низка досвідів ударів. От я зараз стрибнув – і вдарився, якщо ні – значить, я ще падаю

(С.І. Головащенко)

коханий, а з цим зошитом я схожа на економіста?

У підземному переході дівчина грає на баяні. Перед нею – табличка: «Допоможіть бідній студентці назбирати на Інтернет!»

Зустрілися двоє студентів з гуртяги:

– От нещодавно книгу кулінарних рецептів купив, але нічого зготувати не можу!

– Чому?

– Розумієш, кожен рецепт починається словами «Візьміть чисту каструлю...»

Бутерброд «День і Ніч»:

Складові:

Скибочка білого хліба, скибочка чорного хліба.

Приготування:

Візьміть скибочку білого хліба. На нього покладіть скибочку чорного хліба.

Можна вживати з чаєм студентським.

Ми будемо вивчати історію від бітекантропа до Кучми... Хоча яка різниця?

(Ю. А. Мицик)

Дерева помирають стоячи, птахи помирають у польоті... а студенти пишуть тест...

(І.В. Бураковський)

Якщо взяти пустий вагон метро та запхати туди цілий вагон голих людей, та намастити усіх вазеліном, то якщо запихати ще одного в ліві крайні двері, то з крайніх правих, за законами фізики, один буде вилізати.

(Ю.А.Опанасюк)

– Чого ти мучишся? – заспокоює студента-композитора перед екзаменом зі спеціальності його однокурсник, – Візьми прелюдію свого викладача й перепиши її навпаки – з кінця до початку – і готово!

– Пробував, – зітхає студент, – вальс Шуберта виходить...

На дискотеці студент непритомніє. До нього підбігають люди, навколо зчиняється паніка:

– Принесіть води!!!
Води!!!

Студент піднімає голову й з усіх сил кричить:

– І шматочок хліба!!!!

ВА: Макароля

Задачка для закоханих...

Ми довго думали, як цікавіше подати «одвічну» тему вибору подарунків. І вирішили провести невеличке порівняльне дослідження.

www.galeria-arsenal.pl

Умова: День святого Валентина – чарівне свято закоханих, свято яскравих червоних сердечок, валентинок, троянд. І все так поетично! Хочеться подарувати коханій людині всесвіт, зірку, серце... Що саме? Ось вам і питаннячко. І разом з тим: що подарувати на День святого Валентина **хлопцєві**, а що – **дівчині**? Отже, розв'яжемо задачу!

Розв'язок дівчини:

Хлопцєві легше обирати подарунки для дівчат. Навряд чи він, хоч і належить до сильної половини цього світу, сприйме, як подарунок на День Св. Валентина, боксерські рукавиці, інструменти чи черговий набір Джилет.

Чотирнадцятого лютого хлопці як ніколи романтичні, тож символічне серце, втілене в **іграшці, подушці, валентинці, книжці, рамці, дискові, у краватці** в сердечках або власноруч спеченому **пирозі** зроблять свою справу. Політ фантазії у виборі подарунку насправді необмежений, як необмежені ваші почуття і бажання зробити коханого щасливим! Вибір подарунку залежить також від того, наскільки добре ви знаєте свого обранця і які почуття до нього маєте.

Безпрограшний варіант – коли ви знаєте, що мріє отримати в подарунок ваш кавалер.

Розв'язок хлопця:

Ну звичайно ж, дівчатам легше обирати для нас подарунки. Крім того, іноді важлива просто увага коханої людини, і головний подарунок – те, що вона поряд. А от нам доводиться все добре обмізкувати, щоб, крім себе красивого (ітд, ітп :), подарувати ще щось. Стандартний набір (косметика, солодощі, квіти, валентинки) вже набрид, і потрібно шукати щось нове. Подарунок мусить бути практичним, символічним, і, звичайно ж, давно бажаним. А це вже залежить від того, наскільки добре ви знаєте свою половинку. Або знаєте що? Здивуйте свою обраницю! Намалюйте їй **портрет**, складіть для неї **вірша**, встеліть зранку шлях від її помешкання до виходу з під'їзду **паперовими сердечками**, прив'яжіть до ручки дверей **кульки-сердця**.

Спрацює! Коли здійснилася мрія дівчини, одразу виникає таке почуття, ніби стоїш на вершині світу. Бо розумієш, що її реакція на подарунок – це підтвердження того, що вона зрозуміла: поруч людина, якій вона справді небайдужа, і в компанії якої можна гарно провести вечір...

А відповідь проста: кохайтесь, робіть дурниці, куштуйте трунок п'яного почуття, хлопці й дівчата! Із Днем вас да-а-алеко не святого Валентина!

ВА: Анастасія Новікова, Іван Матейко

День Святого Валентина – це лише формальності.
Багато хто вже за місяць знав, кому і що дарувати, але є
такі, яким День Закоханих – як остогидлий понеділок чи
нескінченна середа. Могилянко, а як же ти?
Про способи та методи святкування мовою цифр...

Де студенти беруть гроші на подарунки до Дня Святого Валентина:

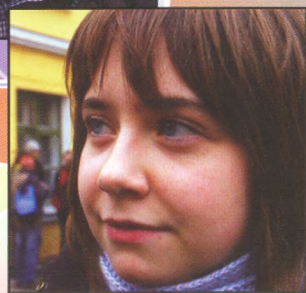
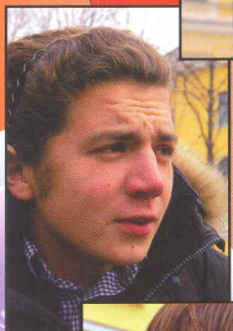
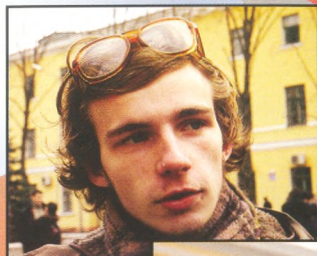
51% опитаних заробляє;
 44% – бере гроші у батьків і зовсім цього не соромиться;
 5% (лише!!!) спудеїв передаровують свої старі подарунки, вважаючи це неординарним виявом почуттів.

Як могилянці реагують на неочікувані подарунки від малознайомої людини:

65% : «Це просто привітання зі святом» – ну а як же інакше?
 28% студентів розцінює, як залицяння.
 7% здивуються, якщо їм не подарують.

Як виправдовуватись перед коханою людиною, якщо забули про подарунок:

49% забудьок широко просять вибачити і влаштовують справжнє свято на вихідних.
 28% студентів готові реабілітуватися сплеском почуттів чи «раптовим» сексом;
 23% опитуваних притягує щось наступного дня, забуваючи, що головне – далеко не подарунки...

Знаєте, опитуючи людей, ми помітили, що кожен відповідав з усмішкою та вогниками в очах, і це **КРУТО!!!!!!** Академія все більше й більше закохується, знаходить частинку свого серця. І нікого не слухайте, хто каже, що почуття ці несправжні, бо кохати – то прикольно. Звісно ж, ніхто не гарантує, що ви відразу знайдете свого принца чи принцесу, але пошукати можна. Та і взагалі, очікувати вас є пара: а моя спідню білизну з с неможливого, гол

UKMA Library * Book

0484730

ВА: Богдана Д
Фото: Оленка

Ми ще досі пишеш «в шухляду», хоча знаєш ціну
 авторському стилю?
 Вмієш розрізнити рекламодавця від податківця?
 Легко можеш переконати батьків купити тобі три пари
 ознакових кросівок?
 «Vivat Академія!» шукає Тебе!!!
 (у редакційний бідді, ірину фінансової підтримки та
 PR-команду)

Хочеш розказати щось «гаряче» про себе або друга?
 А знайти власне обличчя на сторінках журналу?
 Надсилай історії, фотографії, картини, цитати
 з парів, постів та лекцій на academy@ukr.net!!!
 Відомим стати просто!

Мозкова Ольга

Іванова Надія

Слизькопис Дарина

8 050 1331158
8 093 4511422

madwords@rambler.ru

8 067 3571986
8 063 8170979

naduyaka90@mail.ru

8 050 357 84 40

dav416@ukr.net